

PRELUCRAREA DATELOR CU CARACTER PERSONAL PRIVIND STAREA DE SĂNĂTATE A PERSOANEI FIZICE

*Alexandru TEUT,
Facultatea de Drept*

CZU: 343.211.3:614:004

teutalexandru1@gmail.com

În ultimii ani, țările din Europa au implementat legi noi sau considerabil mai stricte privind protecția datelor . Aceste legi continuă să aibă un impact substanțial asupra sistemelor informaționale în domeniul sănătății și asupra majorității activităților de sănătate publică într-un sens mai larg. În timp ce protecția datelor – sau mai degrabă, dreptul fundamental din spatele conceptului de protecție a datelor – primește o recunoaștere pe scară largă, trebuie remarcat că acest drept nu este absolut, ci trebuie echilibrat cu alte drepturi fundamentale și interese publice, cum ar fi dreptul la sănătate. În 1890, doi avocați americani, Samuel D. Warren și Louis Brandeis, au scris „Dreptul la intimitate”, un articol care susține că indivizii au „dreptul de a fi lăsați în pace”, folosind expresia ca definiție de intimitate , în 1948, a fost adoptată Declarația Universală a Drepturilor Omului, inclusiv a douăsprezecea drept fundamental: dreptul la viața privată. În cauza Bodil Lindqvist , Curtea de justiție a Uniunii Europene a declarat „că precizarea faptului că o persoană s-a rănit la picior și lucrează cu fracțiune de normă pe motive medicale , constituie date cu caracter personal referitoare la starea de sănătate ” .[1,p8]. Temeiurile de prelucrare a datelor cu caracter personal privind starea de sănătate intră sub incidența dispozițiilor speciale reglementate prin art. 6 și 7 al Legii 133/2011. Astfel, prelucrarea categoriilor de date cu caracter personal v-a dispune de legalitate în măsura în care operatorul de date își fundamentează operațiunea de prelucrare pe cel puțin unul dintre următoarele temeuri legale:subiectul datelor cu caracter personal și-a dat consimțământul,prelucrarea este necesară pentru îndeplinirea obligațiilor sau drepturilor specifice ale operatorului în domeniul dreptului muncii, cu respectarea garanțiilor prevăzute de lege și ținându-se cont de faptul că o eventuală dezvăluire către un terț a datelor cu caracter personal prelucrate în acest scop poate fi efectuată numai dacă există o obligație legală a operatorului în acest sens,prelucrarea este necesară pentru pro-

tecția vieții, integrității fizice sau a sănătății subiectului datelor cu caracter personal, în cazul în care subiectul datelor cu caracter personal se află în incapacitate fizică sau juridică de a-și da consimțământul, prelucrarea este efectuată în contextul activităților legitime de către asociații obștești, partide și alte organizații social-politice, ..., cu condiția ca prelucrarea să se refere numai la membrii acestora sau la persoanele cu care acestea au contacte permanente în legătură cu scopurile lor și cu condiția ca datele să nu fie dezvăluite terților fără consimțământul subiecților datelor cu caracter personal, prelucrarea este necesară în scopul asigurării securității statului, al reducerii riscului de declanșare sau în cazul declanșării urgențelor de sănătate publică, cu condiția ca aceasta să se efectueze cu respectarea drepturilor subiectului datelor cu caracter personal și a celorlalte garanții prevăzute de prezenta lege [2]. Respectarea drepturilor și libertăților fundamentale, inclusiv a dreptului la viața privată, trebuie să fie garantat atunci când se colectează și prelucrează datele cu caracter personal. În principiu, colectarea și prelucrarea datelor privind starea de sănătate trebuie să fie efectuate de cadrele medicale sau entitățile care acționează în numele acestor specialiști [3, p. 374]. În cazul în care datele cu caracter personal sunt colectate direct de la subiectul datelor, operatorul sau persoana împuternicită de operator este obligat să-i furnizeze următoarele date: identitatea operatorului, sau a persoanei împuternicite de operator, scopul prelucrării datelor informații suplimentare, cum ar fi – destinatarii sau categoriile de destinatari a acestor date. Derogări de la prevederile expuse supra, pot fi făcute în următoarele cazuri: în scopuri de medicină preventivă, de administrare a unor îngrijiri sau tratamente pentru subiectul datelor cu caracter personal sau de gestionare a serviciilor de sănătate care acționează în interesul subiectului datelor cu caracter personal, pentru protecția sănătății publice. În toate cazurile de către un cadru medical ori persoană supusă secretului profesional. Persoanei vizate trebuie să-i fie garantate dreptul la accesul privind datele sale cu caracter personal, informația trebuie să fie accesibile, dreptul la rectificare, subiectul datelor cu caracter personal poate cere de la operator rectificarea datelor eronate care îl vizează sau/și actualizarea lor, și în caz de refuz, trebuie să aibă posibilitatea de a contesta acțiunile sau inacțiunile acestuia în organul abilitat – Centru Național pentru Protecția Datelor cu caracter personal sau în instanța de judecată. Analizând toate cele menționate supra putem constata că datele cu caracter personal

referitoare la starea de sănătate a persoanei vizate sunt calificate drept date sensibile și fac obiectul unui regim de prelucrare a datelor mai strict decât în cazul datelor fără caracter sensibil.

Bibliografie:

1. HOTĂRÂREA CURȚII din 6 noiembrie 2003, Cauza C-101/01 Procedură penală împotriva Bodil Lindqvist.
2. Legea nr.133/2011 din 08.07.2011 privind protecția datelor cu caracter personal, în vigoare din 10.01.2022, accesat 19.02.2022.
3. Manual de legislație europeană privind protecția datelor, Ediția 2018, Agenția pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene și Consiliul Europei, 2020.

Recomandat
Felicia PĂSCĂLUȚĂ,
doctor îndrept, lector universitar